

гледва съвзателството, което има съз обнова, която дава известие: защо на приятеля е нѣждно да писѣва нѣкой свободно: а на князѣите съ велико вниманіе, и стѣдз (срамѣваніе.)

Любезнѣйшіи Родители!

Неотмѣнно длженствѣвамъ да ѣвѣ вамъ толико за здравіето си, колико то и за моите оученіята: достигнахъ бо, съ божественната помощь, и чрезъ родителскіятѣ ви молитви, оу преславнога града Віена, и ѣвѣхъ на оучилишнаго началочителя, и на прочіите оучители, гдѣто по цѣстію намѣрихъ воистинно, великіи, премудроискѣненѣйшіи отъ всѣкаго віда, на нынѣшното время мужіе: които же ма пріѣха любопріѣте — и оучимъ прилѣжно, и трѣдолюбно, отъ тѣхъ сокрѣпнѣти, и дрѣгги разни наѣки. Оставамъ оубо да ѣсчислѣвамъ добронравното наставително совѣтованіе, и просвѣтителное наказаніе, съ които са подвизаватъ оученицыти на добродѣтелството. Прѣчее оубо и ѣзз ревностнѣ же и возжелателно послѣдовамъ съ прилѣжаніе, за да бѣда подражателъ на ревнѣвите, и прилѣжливѣите во оученіето — и за да бѣда всѣкогажъ, въ Вашето стѣческо добро промышленіе.

Благопокорнѣйшій Вашъ сынъ,

Матдѣй Крайничъ.

О Т В Ѣ Т З.

Любезный сынъ!

Не ѣзрѣченна сладость ѣ на родителите да слышатъ преоспѣваніето на сына си. Колико радость, смы-